

der kan gøres for de nuværende Hænderhævere af saadanne Obligationer, maa jeg bemærke, at de naturligtvis nok kunne afhænde dem, men ikke her i Landet. De kunne altsaa sende dem til Udlandet og lade dem afhænde der; men det er vel nok saaledes, at en stor Del af disse Obligationer ere i Hænderne paa Folk, som ikke ville have Forstand derpaa, eller for hvem det i ethvert Tilfælde vilde være en temmelig besværlig Udvej. Jeg tror, at den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa der kan raades Bød derpaa, vil være at sætte en Frist ind i Loven, hvad jeg skal være meget villig til, saaledes at Loven først træder i Kraft en vis Tid, f. Eks. 2, 3 eller 4 Maanedes efter dens Kundgørelse, eller hvad man i den Hensende maatte anse for rigtigt, og saaledes, at de private, som maatte være i Besiddelse af saadanne Obligationer og ere til Sinds at sælge dem inden den Tid, kunne faa Lejlighed til at afhænde dem. Vil man derimod gaa saa vidt fremdeles at tillade Handel med den Del af Obligationerne, som allerede ere i Landet, er jeg bange for, at man i lang Tid ikke vil komme til at spøre nogen Virkning af Loven. Jeg vil derfor foretrække at gaa den Vej, at sætte en Frist for Lovens Strafftræden.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Clausen): Af Hensyn til Indlevering af Endringsforslag skal jeg nævne, at Sagen mulig vil komme til Forhandling forstkommende Lørdag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forste Behandling af Forslag til Lov om Afgift af personlige Apoteker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3009 ff.).

Lovforslaget i dets Almindelighed fattes under Forhandling.

M. Nielsen: Der blev som bekendt i Slutningen af forrige Samling vedtaget en Lov om en Afgift af de saakaldte personlige

Apoteker, og i denne Lovs § 2 er det bestemt, at Loven skal forelægges til Revision i indeværende Samling. Grunden til denne Bestemmelse ville ærede Medlemmer mulig kunne erindre, var den, at der under Udvalgsbehandlingen var kommet Tanker op, om man ikke burde paalægge denne Afgift efter en bestemt fast Takst. Det kom jo ogsaa frem under Debatten her i Salen, og ved Lovforslagets 2den Behandling blev der vedtaget en bestemt Takst, saaledes at der skulde lægges visse stigende Procenter paa Apotekernes Bruttoomsætning. Men man var ikke ganske klar paa, om man her havde fuldstændig truffet det rette; man fik tværtimod Betæneligheder. Man mente nemlig, at Driftsomkostningerne ere saa meget forskellige paa de forskellige Apoteker efter deres Beliggenhed, at Brutto-Omsætningerne ikke vilde være en aldeles korrekt Basis. Man vedtog saa, som jeg nævnte før, et Lovforslag om en Revision. Det Lovforslag, som nu er blevet forelagt af den højterede Justitsminister, refererer sig jo i høj Grad til et Lovforslag, som en nedsat Kommission er fremkommen med til Justitsministeren, saaledes at det kun er nogle enkelte Tilføjelser, nogle formelle Forandringer og en enkelt reel Forandring, som Justitsministeriet selv har foretaget. Dette Lovforslag adskiller sig fra det, der i Fjor blev vedtaget ved 2den Behandling, derved, at man har bestemt Afgiften efter Apotekernes Nettoindtægt. Man har søgt at kontrollere, at denne Nettoindtægt blev fuldstændig paalidelig, og har saa paalagt Afgift efter denne Indtægt. Man har, hvad der er mig i særlig Grad kært, lagt Afgiften efter en stærkt stigende Skala, saaledes at man endog ad en dobbelt Vej er gaaet til at sørge for, at denne Afgift stiger stærkt med de stigende Nettoindtægter. Det ville ærede Medlemmer lægge Mærke til ved at gennemlæse Lovforslagets § 2, hvor man har gennemført det ret grundigt. At man er gaaet til at stille de mindste Indtægter afgiftsfri, betragter jeg som ganske selvfølgelig og som noget, dette Ting's Medlemmer ville være enige med Lovforslaget i. Man er i det Stykke gaaet noget lavere, end man gif ved Lovforslaget, som det blev vedtaget i Fjor ved 2den Behandling. Der begyndte Afgiften nemlig, naar Bruttoomsætningen var 10,000 Kr., men for Apotekernes Bedkommende er Nettoindtægten ved en Bruttoomsætning paa 10,000 Kr. sædvanligvis højere end den Sum, man paa dette Lovforslag har sat som afgiftsfri, nemlig 3,000 Kr. Man er altsaa her gaaet noget lavere ned. Jeg erindrer ogsaa, at det i Fjor blev gjort